

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.)

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2014 r.

sprawy **M. K.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w

zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i inne

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 19 czerwca 2013 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w B.

z dnia 27 lutego 2013 r.

p o s t a n o w i ł

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,

2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego,

3. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. R. – Kancelaria Adwokacka - kwotę 738,00 zł (siedemset trzydzieści osiem), w tym 23 % podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie kasacji z urzędu.

UZASADNIENIE

M. K. wyrokiem Sądu Okręgowego w B. z dnia 27 lutego 2013 r., został skazany za czyny: z art. 286 § 1 k.k. w zb z art. 297 § 1 k.k. w zb z art. 275 § 1 k.k. w zb z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 235 k.k. w zb z art. 239 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności. Wyrokiem tym rozstrzygnięto także w przedmiocie kosztów sądowych.

Na skutek wywiedzionych od tego orzeczenia apelacji, w tym i przez obrońcę tego skazanego, Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 19 czerwca 2013 r., w stosunku do M. K. utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego w B.

Kasacje od tego orzeczenia wywiódł obrońca skazanego adw. A.R. zarzucając rażące naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k., art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., polegające na braku w uzasadnieniu Sądu II instancji szczegółowego odniesienia się do zarzutów apelacji w zakresie odstąpienia przez Sąd Okręgowy od szczegółowej analizy wyjaśnień C. K., odnoszących się do kwestii nakłaniania, przez podsądnego, K. D. do składania fałszywych zeznań oraz nie ustosunkowanie się do argumentów zawartych w apelacji dotyczących braku, po stronie M. K., zamiaru doprowadzenia GE M... Bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, co skutkowało zaakceptowaniem orzeczenia Sądu I instancji i w konsekwencji doprowadziło do wydania rozstrzygnięcia z naruszeniem zasady bezstronności oraz zasady swobodnej oceny dowodów.

Skarżący w konkluzji wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi II instancji oraz wystąpił z wnioskiem o zasądzenie na jego rzecz nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy skazanego jest bezzasadna w stopniu oczywistym dlatego podlegała oddaleniu w oparciu o przepis z art. 535 § 3 k.p.k.

Analiza pisemnych motywów uzasadnienia Sądu II instancji dowodzi -wbrew twierdzeniom skarżącego – iż Sąd w sposób właściwy i wystarczający rozważył i omówił zrzuty wywiedzione w apelacji. Żadnego z nich nie pominął, przedstawił dostateczną argumentację z jakich powodów nie zyskały one jego aprobaty. W

szczególności zaś poddał kontroli dokonaną przez Sąd I instancji ocenę zeznań [...] a także wyjaśnień oskarżonego M. K. Podzielił w całości zaprezentowaną przez Sąd Okręgowy ocenę tych źródeł dowodowych, wyrażając pogląd, zgodnie z którym, nie danie wiary zeznaniom K. D., który utrzymywał, że oskarżony nie uczestniczył wspólnie z C. K. w nakłanianiu go do popełnienia przestępstwa, nie przekracza zasady swobodnej oceny dowodów pozostając tym samym pod ochroną art. 7 k.p.k.

Nie można w tej sytuacji podzielić twierdzenia obrońcy jakoby Sąd Apelacyjny nie wywiązał się z obowiązku kompleksowego ustosunkowania się do zgłoszonego zarzutu. Na uwadze mieć bowiem należy, że Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy wyrok Sądu I instancji co do tego oskarżonego. W tej więc sytuacji, nie miał obowiązku szczegółowego i kompleksowego odnoszenia się do poszczególnych dowodów, tak jak czyni to Sąd *meriti*. Skoro podzielił ustalenia Sądu Okręgowego w omawianej kwestii, to tym samym wyraził pogląd, że zawarta na str. 10 i 11 uzasadnienia Sądu Okręgowego argumentacja jest właściwa.

Kolejny argument obrońcy, dotyczący nieustosunkowania się przez Sąd odwoławczy do zarzutu apelacyjnego dotyczącego braku po stronie oskarżonego zamiaru doprowadzenia banku GE M... do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, uznać należało za bezzasadny. Sąd II instancji rozprawił się z tej treści zarzutem na str. 18 uzasadnienia. Przywołana tam argumentacja – dzielająca ustalenia Sądu Okręgowego zawarte na str. 10 uzasadnienia - jest dostateczna, wystarczająca i przekonująca. Sądy ustaliły, że skazany w chwili zawierania kredytu nie miał zamiaru wywiązania się z jego spłaty, nie posiadał wówczas zatrudnienia, a zatem miał pełną świadomość, przy uwzględnieniu wysokości raty kredytu, że nie będzie w stanie wypełnić ciążącego na nim zobowiązania.

Konstrukcja wywiedzonego w kasacji zarzutu tylko pozornie wskazuje, że Sąd II instancji dopuścił się zarzucanych błędów¹⁾, gdy w rzeczywistości treść uzasadnienia uzewnętrznia, że godzi on w istotę w rozstrzygnięcie Sądu I instancji, prowokując w ten sposób ponowną kontrolę orzeczenia tego Sądu.

Takie postępowanie skarżącego, powielające w rzeczy samej uprzednio zgłoszone w apelacji zarzuty, które rozstrzygnięto w czasie kontroli instancyjnej,

wielokrotnie omawiano w orzecznictwie Sądu Najwyższego jako nieuprawnione i niebędące w stanie wyrzeć skutku zgodnego z kierunkiem skargi.

Złożony wniosek przez obrońcę o przyznanie wynagrodzenia zasługuje na uwzględnienie. Znajduje on podstawę prawną w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16, poz. 124, ze zm.), zaś wysokość zasądzonej kwoty wynika z § 14 ust. 3 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. z 2013 r. Nr 461).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia.